

Medlemmernes enten politiske eller borgerlige Agtelse tales her slet ikke, men kun om Retten i dens Heelhed, og naar den ærede Ordfører tager mine Øtringer med Hensyn hertil, ville de vist neppe kunne forståes saaledes, som af ham anført. Hvad det angaaer, at dette gode Navn kunde lide ved en saadan pludselig Forandring som den, hvorom her er Tale, da mener jeg, at Traditionen, hvorpaa Consequentsen og Fastheden beroer, meget let kunde svækkes, og derved et nyt Princip komme ind, og saa er det et Spørgsmaal, om ikke dette gode Navn, som grunder sig paa Consequentsen og Fastheden, vil tabe Noget ved, at pludselig en anden Fasthed, en anden Consequents, en ganske anden Retning gjør sig gjældende.

Ploug: Efterat den høitagtede Justitsminister havde capituleret i denne Sag, havde jeg troet, at den vilde gaae igjennem her i Salen uden al Modstand. Da den Forventning ikke er bleven ganske opfyldt, skal jeg tillade mig kortelig at sige, hvorfor jeg stemmer for den. Der er talt meget om den Tillid, Høiesteret nyder; ja, Høiesteret nyder vistnok og fortjener vistnok at nyde en stor Tillid i Afgjørelsen af mange Sager, navnlig hvor der er Tale om Mit og Dit og almindelige Criminalsager; men der er en Klasse af Sager, hvori denne Høiesterets Tillid efter min Mening har lidt og bør have lidt et Skaar, og det er i politiske Sager. Jeg kan her tale med af egen Erfaring. Der foreligger en Mængde Exempler paa, at Straffedomme, afsagte af underordnede Domstole, og som efter de for dem givne Præmisser synes mere end haarde nok, ikkedestomindre ere blevne stærkede ved Høiesteret, og der foreligger ligeledes Exempler paa, at Griffindelsesdomme, endogsaa med Paalæg til det Offentlige af Actionskostninger, af Høiesteret ere blevne forandrede til haarde Straffedomme. I alle saadanne Tilfælde er det en stor Uret imod de Dømte, at de ikke kunne faae at vide, hvorfor de ere dømte; at de skulle savne den Veiledning, som kunde være givet dem, til i Fremtiden at vogte sig for at begaae Noget, som kunde paadrage dem Straffskyld, hvis de havde faaet at vide, hvorfor de vare dømte i haardere Straf. Vel

ved jeg, at vor politiske Udvikling ingenlunde kan finde fuld og varig Betryggelse, inden Grundlovens Løfte bliver opfyldt, og den dømmende Myndighed i alle Misgjernings- eller criminelle Sager gaaer over fra faste Statsdomme til Rævminger; men, saalænge der er saa lange Udsigter til at faae dette Løfte opfyldt, er det et midlertidigt Middel til at betrygge vor politiske Udvikling, navnlig vor Skrive- og Talefrihed, at Høiesteret skal give Grunde for sine Domme, og derfor stemmer jeg for Sagens Fremme. — Jeg skal ikke indlade mig paa at søge Vandkjetlet i det, som den ærede Taler for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) anførte; men jeg skal dog tillade mig at henvende det Spørgsmaal til ham, hvorledes han kan troe, at den Tid nogensinde vil komme, da ældre og nyere Anskuelser ikke længere staae imod hinanden; hvorledes han kan troe, at, naar de Anskuelser, som han nu betegne som de yngre, have seiret over de ældre, der da ikke til den Tid vil være fremkommet endnu yngre, som igjen maae kæmpe med hine. Der som han altsaa vil udsætte denne Reform til den Tid, da der findes en enegyldig og enevældig Retsbevidsthed her i Landet, saa vil han komme til at udsætte den til Ewigheden.

H. Sage: Det vilde vistnok være meget uheldigt, om det ærede Things store Fleertal ikke vedtog denne Lov. Det forekommer mig, at de Betænklichkeiten, som der blev reist af en æret Jurist i min Nærhed, ere besvarede af det ærede Medlem fra Viborg (Bregendahl) saaledes, at der med Hensyn dertil ikke behøver at være noget Afkrækkende for os i at vedtage Loven. Det ærede Medlem fra Aalborg (Zahle) har lidt af en Række Overraskelser i denne Sag. Han blev overrasket ved Betænkningens Kortthed, han blev overrasket ved den Hurtighed, hvormed Loven var fremmet o. s. v. Der som man overhovedet skulde lide af Overraskelser, saa vilde jeg sige, at jeg var bleven behagelig overrasket ved at see et saa rigt Indhold i saa kort en Betænkning, og at jeg var bleven behagelig overrasket ved at see en saa god Sag fremmet saa hurtigt. Det ærede Medlem meente, og det var hans Hovedindsending, at vi derved vilde svække Høiesterets